

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-832/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja Matije Kablarića, vlasnika obrta KABLARIĆ AUTO, Velika Gorica, Gornje Podotočje 30/II., OIB: 05964432602, kojeg zastupa Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župan & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika ADRIATIC osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa Lidija Klepo, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 7. rujna 2026. u prisutnosti odvjetničkog vježbenika Marka Štefanovića, zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 144,80 EUR s zateznim kamatama od 11. veljače 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos od 144,80 EUR za razdoblje od 22. prosinca 2025. do 10. veljače 2026., kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 123,75 EUR, s zateznim kamatama od 25. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 63,14 EUR s zateznim kamatama od 25. rujna 2026. do isplate, kao neosnovan.

V. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je u prometnoj nezgodi koja se je dogodila 22. prosinca 2025. oštećeno vozilo Nene Valentića, registarske oznake ZG 7343-JT, koju je uzrokovao štetnik čiji je osiguratelj od automobilske odgovornosti bio tuženik, slijedom čega da je tuženik odgovoran za naknadu štete nastalu na njegovom vozilu. Oštećenik da se je obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom te su djelatnici tuženika napravili izvid štete 11. veljače 2026., nakon čega je tuženik odštetni zahtjev ocijenio osnovanim, ali je u korist oštećenika isplatio samo iznos od 1.829,56 EUR, iako je tužitelj, koji je popravio nastala oštećenja, za isto ispostavio račun u iznosu od 1.974,36 EUR. Dakle, da tuženik nije podmirio račun u preostalom iznosu od 144,80 EUR. Tužitelj, u bitnom, tvrdi da osiguratelj ne može određivati tržišne cijene pružateljima usluga popravljivanja štete nastale na vozilima te da troškovi popravka predmetnog vozila predstavljaju stvarne troškove uspostave prijašnjeg stanja, kakvo je bilo prije šetnog događaja pa da je oštećenik imao prema tuženiku tražbinu za isplatu naknade štete u visini punih troškova otklanjanja nastale štete, koji proizlazi iz tužiteljevog računa, a kako mu je tuženik propustio platiti navedeni preostali dio, to da je isti tu tražbinu ustupio tužitelju, temeljem Ugovora o cesiji radi ispunjenja od 25. veljače 2026., o čemu da je tuženik obaviješten. Navodi da je tuženiku očito sporna cijena sata rada njegovog limara/lakirera. Navodi da je njegova cijena sata rada 42,00 EUR/sat uvećano za PDV. Stoga predlaže naložiti tuženiku isplatu iznosa od 144,80 EUR s zateznim kamatama 22. prosinca 2025. do isplate, po stopi koja se određuje sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO) u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz izvanugovornih obveznih odnosa.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava postojanje aktivne i pasivne legitimacije, osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te zatraženi tijek zateznih kamata (jer da isti nije prenesen cesijom). Napominje da je u konkretnom slučaju ukazao oštećeniku na mogućnost popravka oštećenog vozila na istom području na kojem se nalazi tužitelj, iste kvalitete, kod više ovlaštenih i neovlaštenih servisa, po nižoj cijeni od tužiteljeve, ali da je oštećenik odabrao vozilo popraviti po skupljoj cijeni, kod tužitelja, a da je njegova dužnost bila poduzeti sve potrebne radnje da umani nastalu štetu. Osporava i da bi službena cijena sata rada tužitelja bila ona koju navodi u tužbi te smatra da je tužitelj zaračunao troškove popravka u tom iznosu samo zato što se naknada štete potražuje od osiguravajućeg društva, a ne od neke fizičke osobe.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitani su tuženikov izvid štete 258210515523 od 11. veljače 2026. (list 9. spisa), mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (12. – 15. spisa), ispis e-mail korespondencije s Hrvatskom agencijom za nadzor financijskih usluga od 3. srpnja 2015. (list 10. – 11. spisa), račun tužitelja 28/VP/1 od 18. veljače 2026. (list 16. - 17. spisa), dopis tuženika – ponuda od 20. veljače 2026. (list 18. spisa), dopis Nene Valentića od 25. veljače 2026. (list 19. spisa), cjenik usluga tužitelja (list 20. spisa), Ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja sklopljen 25. veljače 2026. između Nene Valentića kao ustupitelja i tužitelja

kao primatelja (list 21. - 22. spisa, dalje u tekstu: Ugovor o cesiji) i obavijest o ustupu potraživanja (list 23. – 24. spisa).

4. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

5. Predmet spora jest isplata ostatka naknade za štetu koja je nastala na vozilu Nene Valentića, oštećenom u prometnoj nezgodi za koju je odgovoran osiguranik tuženika.

6. Među strankama je sporno je li tuženik u cijelosti ispunio svoju obvezu isplate naknade štete na vozilu koje je oštetio njegov osiguranik, a posljedično i je li postojala tražbina koju je Neno Valentić mogao ustupiti tužitelju i, ako jest, u kojem iznosu.

7. Iako tuženik formalno osporava vlastitu pasivnu legitimaciju, što podrazumijeva osporavanje da je on osiguratelj od automobilske odgovornosti štetnika, tuženik i sam tvrdi (što je i dokazano) da je kao osiguratelj štetnika oštećenom Neni Valentiću ponudio da vozilo popravi kod jeftinijih servisera, dok iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik izvršio izvid štete na vozilu Nene Valentića te mu je dao ponudu naknade štete u kojoj navodi da njegova odgovornost naknade nastale štete nije sporna, pri čemu je svoju obvezu utvrdio u iznosu od 1.829,56 EUR, koji iznos mu je u konačnici i isplatio.

8. Stoga je osporavanje pasivne legitimacije neosnovano.

9. Nadalje, iako tuženik formalno osporava aktivnu legitimaciju tužitelju, isti ne osporava da je tužitelj taj koji je otklonio nastala oštećenja na oštećenom vozilu društva Nene Valentića, a ne osporava niti da je Neno Valentić sklopio s tužiteljem Ugovor o cesiji kojim mu je ustupio tražbinu koju navodno ima prema tuženiku u preostalom iznosu naknade štete pa ako se utvrdi da je isti imao takvo potraživanje prema tuženiku, tada je neosnovano i osporavanje aktivne legitimacije.

10. Vlasnici odnosno korisnici vozila obvezni su se od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama korištenjem tog vozila u prometu (čl. 2. st. 1. t. 2. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu /Narodne novine, broj: 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013., 152/2014., 155/2023., dalje u tekstu: ZOOP/).

11. Oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev po osnovi obveznog automobilskeg osiguranja neposredno odgovornom osiguratelju (čl. 11. st. 1. ZOOP-a).

12. Odgovorni osiguratelj dužan je u propisanom roku od dana primitka odštetnog zahtjeva, utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu, i to, u slučaju osnovanosti, obrazloženu ponudu za naknadu štete (čl. 12. st. 1. ZOOP-a) te isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude u propisanom roku (čl. 12. st. 5. ZOOP-a).

13. U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u propisanom roku, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (čl. 12. st. 6. ZOO-a).

14. Odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala (čl. 1085. st. 1. ZOO-a).

15. Ukoliko tuženik nije Neni Valentiću isplatio naknadu štete koja je bila dostatna za pokriće troškova otklanjanja cjelokupne štete nastale na njegovom vozilu, oštećenom u prometnoj nezgodi koji je uzrokovao osiguranik tuženika, tada je Neno Valentić imao prema tuženiku tražbinu po osnovi isplate ostatka naknade štete, s kojom je mogao slobodno raspolagati.

16. Prema odredbi čl. 80. st. 1. ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

17. Tražbina po osnovi naknade imovinske štete na vozilu (isplate osigurnine) niti je strogo osobne naravi, niti se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugog, a niti je njen prijenos zakonom zabranjen.

18. Stoga je Neno Valentić mogao predmetnu tražbinu ustupiti tužitelju.

19. Prema odredbi čl. 88. st. 1. ZOO-a kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene tražbine. Ali kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu (čl. 88. st. 2. ZOO-a).

20. Predmetnim Ugovorom o cesiji utvrđuje se da Neno Valentić ima tražbinu prema tuženiku po osnovi naknade štete nastale na vozilu u iznosu od 144,80 EUR, koji je preostao kao neplaćen po računu tužitelja 28/VOMatije Kablarića, vlasnika obrta KABLARIĆ AUTO, Velika Gorica, Gornje Podotočje 30/II., OIB: 05964432602, kojeg zastupa Ivan Župan, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Župan, Babić & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 28/VP/1 koji je glasio na ukupno 1.974,36 EUR, a koji predmet se kod tuženika vodi pod brojem izvida štete 258210515523, stoga da tužitelj ima dospjelo potraživanje prema Neni Valentiću u tom iznosu od 144,80 EUR, radi ispunjenja kojeg Neno Valentić ustupa tužitelju tražbinu koju po osnovi naknade te štete ima prema tuženiku, s time da se njegova obveza prema tužitelju gasi već u trenutku sklapanja tog ugovora (čl. 1. i 2. Ugovora o cesiji).

21. Iz toga proizlazi da je predmetni Ugovor o cesiji po svojoj naravi cesija umjesto ispunjenja, unatoč formalnom nazivu "radi ispunjenja", budući da se ustupiteljeva obveza prema primatelju tražbine, ovdje tužitelju, gasi već samim sklapanjem ugovora o ustupanju.

22. Iz dopisa tužitelja od 25. veljače 2026. i e-maila od 5. ožujka 2026. proizlazi da je tuženik obaviješten o sklapanju predmetnog Ugovora o cesiji, sukladno odredbi čl. 82. ZOO-a.

23. Iz tuženikovog izvida predmetne štete 258210515523 od 11. veljače 2026. proizlazi da je tuženik utvrdio da je u nezgodi od 22. prosinca 2025. na vozilu marke Škoda Kodiah, registarske oznake ZG 7343 JT, oštećen stražnji branik, spojler stražnjeg branika, gornja letvica stražnjeg branika, držač senzora stražnji lijevi vanjski, držač senzora stražnji desni vanjski, držač senzora stražnji lijevi unutarnji, držač senzora stražnji desni unutarnji i držač "SR" branika stražnjeg (dijelovi za zamjenu), kao i stražnji poklopac (dio za popravak) te da će za otklanjanje tih oštećenja biti potreban popravak uz uporabu rada limara u trajanju od 3,20 sati i rada lakirera u trajanju od 6,10 sati, uz upotrebu potrošnog materijala (cijena potrošnog materijala za lakirera iznosi 210,11, a za limara 9,20 EUR).

24. Iz računa tužitelja 28/VP/1 od 18. veljače 2026. proizlazi da je tužitelj izvršio popravke oštećenja na vozilu Nene Valentića sukladno gore navedenom tuženikovom izvidu štete (ista vrsta dijelova koji se mijenjaju, isti broj sati limara i lakirera, ista cijena potrošnog materijala lakirera), samo što radni sat autolimara i autolakirera nije zaračunao u iznosu kojeg je bio spreman priznati tuženik (mada se u odgovoru na tužbu niti ne navodi koji bi to iznos bio), već u iznosu od 42,00 EUR/sat uvećano za PDV (52,50 EUR), koliko iznosi njegova cijena na tržištu te je potrošni rad limara obračunao u iznosu od 13,44 EUR, a ne u iznosu od 9,20 EUR

25. Tužitelj je ovlašten za materijal kojeg je potrošio potraživati stvarnu cijenu tog materijala, a ne od tuženika procijenjeni paušalni iznos, dok je za svoje usluge ovlašten potraživati cijenu koju on smatra primjerenom, a kako niti iz jednog dokaza u ovom spisu ne proizlazi da bi se radilo o cijenama koje (značajno) odstupaju od tržišnih cijena, to se ne može smatrati da je oštećenik Neno Valentić time što je svoje vozilo popravio kod tužitelja po tržišnim cijenama pridonio da njegova šteta bude veća nego što bi inače bila pa da bi isti trebao sam snositi dio te štete.

26. Zato cjelokupan iznos tužiteljevog računa za popravak vozila Nine Valentića u visini od 1.974,36 EUR predstavlja za njega stvarno nastalu štetu, a kako je od navedenog iznosa tuženik podmirio samo dio u visini od 1.829,56 EUR, to je oštećenik imao prema tuženiku osnovanu tražbinu po osnovi isplate ostatka naknade štete u iznosu od 144,80 EUR koju je ustupio ovdje tužitelju Ugovorom o cesiji pa je tuženik dužan navedeni iznos isplatiti tužitelju s zateznim kamatama od dana kada je zaprimio odštetni zahtjev Nine Valentića, budući da s ustupljenom tražbinom prelaze na primatelja i sporedna prava, kao što su pravo na kamate (čl. 81. st. 1. ZOO-a i čl. 12. st. 6. ZOOP-a).

27. S obzirom da u spisu nema podataka o datumu kada je tuženik primio odštetni zahtjev (a niti ga tužitelj naznačuje u tužbi), dok iz tuženikovog izvida štete proizlazi da je isto vozilo pregledano 11. veljače 2026., sud zaključuje da je odštetni zahtjev najkasnije primljen tog dana, slijedom čega bi oštećeniku na neisplaćeni iznos naknade štete, a time i tužitelju, kojemu je ta tražbina ustupljena, pripadale zatezne kamate od 11. veljače 2026., a ne već od 22. prosinca 2025. (kao dana nastupa štetnog događaja), kako to tužitelj potražuje u tužbi

28. Stoga je tužbeni zahtjev valjalo odbiti u dijelu u kojem se na iznos od 144,80 EUR zahtijevaju zatezne kamate za razdoblje od 22. prosinca 2025. do 10. veljače 2026.

29. Zatezne kamate obračunavaju se sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz izvanugovornih odnosa, budući da tražbina koja je ustupljena tužitelju proizlazi iz izvanugovornog odnosa naknade štete.

30. S obzirom da je tužitelj uspio u parnici u cijelosti u odnosu na glavno potraživanje, to ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka, dok je tuženik svoje troškove dužan sam snositi (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

31. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 144,80 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tužitelju pripada naknada za zastupanje po punomoćniku odvjetniku za tužbu u iznosu od 62,50 EUR (Tbr. 7/1 i Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., dalje u tekstu: OT/), za ročište od 7. rujna 2026. u iznosu od 31,25 EUR (Tbr. 9/2 i Tbr. 46 OT-a), za sudsku pristojbu za tužbu u iznosu od 6,64 EUR (Tbr. 1/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023., dalje u tekstu: Uredba/ - pristojba plaćena u trenutku podnošenja tužbe elektroničkim putem, u visini polovice propisanog iznosa pristojbe, sukladno odredbi čl. 7. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama /Narodne novine, broj: 118/2018., 51/2023./) te za sudsku pristojbu za presudu u zahtijevanom iznosu od 23,36 EUR (Tbr. 2/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 50/2026./), dakle, ukupno 123,75 EUR s zateznim kamatama od dana donošenja predmetne presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), po istoj stopi po kojoj se obračunavaju zatezne kamate na glavicu utuženog potraživanja.

32. Tužitelju ne pripada trošak pristupa na ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon proteka žalbenog roka te koju sud dostavlja strankama putem e-Komunikacije uz ponovnu dostavu same presude.

33. Stoga je preko iznosa od 123,75 EUR do zahtijevanog iznosa od 186,89 EUR, za iznos od 63,14 EUR, s zateznim kamatama, zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

34. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 21. rujna 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088d-719da**

Kontrolni broj: **074e5-d3a3f-df14c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.